

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9Er/858/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813204211
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Chochula
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3813204211.2

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v exekučnej veci oprávneného: ORIFLAME SLOVAKIA s.r.o., IČO: 31348751, so sídlom Staromestská 3, 811 03 Bratislava, proti povinnému: G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX B., o vymoženie 144,95 EUR s prísl., o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávneného zo dňa 11.03.2020 na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. z a m i e t a.

II. Návrh oprávneného zo dňa 11.03.2020 na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. z a m i e t a.

III. Námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi dňa 22.02.2013 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie istiny vo výške 144,95 EUR s prísl. na základe exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/2/2012-49 zo dňa 05.09.2012. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Václavovi Kunovi udelené dňa 26.03.2013.

2. Dňa 28.01.2020 vydal súdny exekútor upovedomenie o zastavení starej exekúcie, podľa ktorého upovedomil oprávneného, že došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“ alebo „zákon č. 233/2019 Z. z.“), pretože uplynula rozhodná doba. Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov, k predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o starú exekúciu, ktorá sa nezastavuje. Súčasťou upovedomenia je aj výzva oprávnenému na zaplatenie paušálnych trov starej exekúcie 42,- eur, ktoré pozostávajú z paušálnych trov 35,- eur a dane z pridanej hodnoty z paušálnych trov 7,- eur.

3. Oprávnený podal proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie včas námietky. Námietky odôvodnil rozporom upovedomenia o zastavení starej exekúcie so zákonom č. 233/2019 Z. z., ako aj rozporom ustanovení tohto zákona a na jeho základe vydaného upovedomenia o zastavení starej exekúcie s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), a to s ustanoveniami čl. 1. ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a ods. 4, čl. 13 ods. 3 a ods. 4, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako rozporom s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Exekučné konanie bolo začaté a je vedené podľa právnej úpravy Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017. Predmetná úprava Exekučného poriadku dôvody zastavenia tejto exekúcie z dôvodov uvedených v zákone č. 233/2019 Z. z. a v doručenom upovedomení o zastavení starej exekúcie neobsahuje a jej zastavenie z takýchto dôvodov neumožňuje, vzhľadom na čo oprávnený konštatuje porušenie svojich základných práv garantovaných čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 1 Protokolu 1, vo vzťahu k pohľadávke oprávneného vymáhanej v tomto exekučnom konaní a vo vzťahu k svojim základným právam vzťahujúcim sa k tomuto exekučnému konaniu. Oprávnený požiadal súd, aby v rámci rozhodovania o námietkach proti upovedomeniu o

zastavení starej exekúcie podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP prerušil konanie o námietkach do času meritórneho rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „ústavný súd“) a podal ústavnému súdu návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR o súlade zákona, a to jeho ustanovení Čl. I §1 ods. 1 a 2, §2 ods. 1 písm. a), §3 ods. 1 prvá veta, §6 ods. 1 prvá veta, §6 ods.2, §8 ods. 3 až ods. 6, §9 ods. 1 až ods. 3, Čl. II bod 5 s vyššie uvedenými ustanoveniami Ústavy SR, Dohovoru a Protokolu 1. Zákon v rozpore s čl. 1 ods. 1 Ústavy a princípmi právneho štátu ním garantovanými vstupuje a zasahuje do exekučných konaní začatých pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona vrátane exekučného konania vedeného oprávneným tak, že do právneho poriadku retroaktívne (pravá retroaktivita) zavádza legálnu definíciu „starej exekúcie“ v nadväznosti na dobu jej vedenia v období pred účinnosťou tohto zákona, upravuje postup ukončenia „starých exekúcií“ ex lege (§1 ods. 1), svojvoľne a arbitrárne uzákoňuje zastavenie starých exekúcií v nadväznosti na uplynutie „rozhodnej doby ich vedenia“, upravuje vznik exekučného titulu „sui generis“ voči oprávnenému v starej exekúcii, a to upovedomenia o zastavení starej exekúcie a ukladá oprávnenému v starej exekúcii povinnosť uhradiť exekútorovi paušálne trovy exekúcie v sume 35,- eur bez DPH (42,- eur s DPH), upravuje okamih ukončenia starých exekúcií, upravuje povinnosť exekútorov v starých exekúciách zrušiť všetky úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii v nadväznosti na neosvedčenie podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným v 30 dňovej lehote, implicitne upravuje meritórny prieskum exekučných titulov oprávneného exekučným súdom (napríklad podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, aplikácia noriem ochrany spotrebiteľa) v prípade opätovného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie voči povinnému s možnosťou exekučného súdu nevydať exekútorovi poverenie na vykonanie novej exekúcie pri opätovnom návrhu, stanovuje podmienky a povinnosti oprávneného pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie, napriek procesnému charakteru zákon retroaktívne vstupuje do úpravy hmotnoprávných vzťahov oprávneného a povinného nabúrjavúc konštituovanú právnu istotu účastníkov hmotnoprávneho vzťahu v otázke premlčania (jeho celkovej doby, plynutia, okamihu zániku) vyplývajúcu z noriem hmotného práva a prolonguje tieto premlčacie doby o obdobie jedného roka, implicitne stanovuje povinnosť oprávneného opätovnej/duplicitnej úhrady súdneho poplatku za opätovný návrh na vykonanie exekúcie (16,50 eur v zmysle zákona o súdnych poplatkoch) s vylúčením nároku oprávneného na náhradu trov spojených s jeho podaním.

4. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 233/2019 Z. z. tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len "exekučné konanie") a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie, na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

6. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 233/2019 Z. z. rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len "exekútor"), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada. Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

7. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

8. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

9. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

10. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

11. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.

13. Podľa § 162 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "Csp"), súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá ústavnému súdu návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

14. Podľa § 162 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

15. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 488/2017-25, všeobecný súd má možnosť prerušiť exekučné konanie, ktoré sa pred ním vedie, pre účely podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, s ohľadom na čl. 144 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

16. Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy, ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

17. Účastník konania nemá právny nárok na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) Csp na vlastnú žiadosť, avšak má možnosť predniesť súdu svoje argumenty o tom, že skutkový a právny stav konania v jeho veci odôvodňuje uplatnenie postupu súdu podľa § 162 ods. 1 písm. b) Csp. Toto právo účastníka konania je obsiahnuté v ľudskom práve na prístup k súdu a zároveň v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, a preto je implikované v norme § 162 ods. 2 Csp. („Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.“). Formulácia „súd konanie preruší aj bez návrhu“ vytvára súdu príležitosť, aby konanie prerušil aj na návrh. Účastník konania navrhujúci prerušenie konania za účelom rozhodnutia ústavného súdu o súlade právneho poriadku s Ústavou má v takom prípade právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania zo zorného uhla namietnutého porušenia Ústavy, teda na vysvetlenie príčin, pre ktoré sa súd nedomnieva, že Ústava je porušená spôsobom, ktorý tvrdí účastník konania.

18. Právomoc všeobecných súdov vyvolať pred Ústavným súdom Slovenskej republiky konanie o súlade právneho poriadku nie je absolútna a vzniká iba ak sú splnené dve podmienky, a to v prípade, ak sa nesúlad všeobecne záväzného právneho predpisu nižšej ako ústavnej sily s Ústavou spája s „prejednávanou vecou“, a preto sa očakáva jeho priamy účinok na rozhodnutie v konkrétnom spore, a v prípade, ak „sa súd domnieva“, že medzi podústavným všeobecne záväzným právnym predpisom a Ústavou je nesúlad. Podľa právneho názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky, všeobecný súd splní podmienku čl. 144 ods. 2 Ústavy, t. j. „domnieva sa“ iba vtedy, ak je presvedčený o nesúlade prameňa práva s ústavou, resp. ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonom.

19. V predmetnej exekučnej veci súd po preskúmaní návrhu oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. nie je presvedčený o nesúlade namietaného právneho predpisu s Ústavou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nie je splnená podmienka pre podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 v spojení s čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy.

20. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 20/06 z 18. októbra 2006: „Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny

predpis, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Na túto formuláciu ústavy nadväzuje ustanovenie § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého, ak osoby uvedené v ustanovení § 18 ods. 1 písm. a) až e) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily (...), môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania. Navrhovateľ vo svojom návrhu výslovne uviedol, že „Aj keď sa okresný súd nestotožňuje s právnymi závermi žalobcu, urobil tak z opatrnosti...“, čo znamená, že v danom prípade nie je splnená zákonná náležitosť návrhu na začatie konania, pretože samotný okresný súd síce podal návrh na začatie konania, ale podľa jeho vlastnej formulácie nie je presvedčený o nesúlade namietaných ustanovení zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov s uvádzanými článkami ústavy, listiny a dohovoru, ale návrh na začatie konania podal len z dôvodu opatrnosti s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania a rozhodovaciu prax odvolacieho súdu.“

21. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) Csp možno prerušiť konanie iba v tom prípade, ak súd dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, a teda nie v prípade, ak k takému záveru dospel účastník konania. Na základe uvedeného súd zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania, pretože nezistil dôvod na takýto postup. Súd nie je presvedčený o rozpore zákona č. 233/2019 Z. z. s Ústavou, a preto návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. zamietol ako nedôvodný a zároveň ako nedôvodný zamietol aj návrh oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z.

22. Zákom č. 233/2019 Z. z. sa oproti Exekučnému poriadku dopĺňajú dôvody na zastavenie exekúcie, pričom za splnenia zákonných podmienok sú staré exekúcie zastavené zo zákona. Od účinnosti Exekučného poriadku až doposiaľ bol tento mnohokrát novelizovaný a postupne boli dopĺňané, resp. zmenené dôvody zastavenia exekúcií až do dnešnej podoby a dôvody zastavenia exekúcií napokon vyplývali a vyplývajú aj z iných zákonov a v určitom období sa exekúcie za splnenia zákonných podmienok zastavovali nie rozhodnutím súdu ale zo zákona. Rovnako tak zo zákona sú zastavované staré exekúcie, pričom tieto definoval zákonodarca a určil podmienky. Tieto sú jasné, zrozumiteľné a súd sa nestotožňuje s názorom, že je tu rozpor s Ústavou, prípadne Dohovorom a Protokolom č. 1. Zákon v žiadnom prípade nenaruša princíp del'by moci a súd je toho názoru, že po judikovaní pohľadávky v procese jej vymáhania je ukončenie vymáhania (exekúcie) iba otázkou procesného prostriedku jej ukončenia a nejde o zásadnú otázku, ktorá by mala byť zverená do kompetencie súdu. Veď predsa ani o ukončení exekúcie vymožením pohľadávky alebo upustením nerozhoduje súd a neposudzuje, či naozaj boli pre také ukončenie splnené podmienky, ale v takom prípade uvedené procesné úkony vykoná exekútor vrátením poverenia súdu a vyhotovením konečného vyúčtovania exekučného konania (podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017). Spôsob ukončenia exekúcie, či už rozhodnutím súdu, zo zákona alebo postupom exekútora je len otázkou procesného postupu, ktorý v žiadnom prípade nie je v rozpore s Ústavou.

23. Súd sa nestotožňuje s tým, že zákon by mal byť v rozpore s Ústavou alebo Dohovorom ani z akéhokoľvek iného dôvodu uvedeného oprávneným, pretože zastavenie starej exekúcie nevytvára prekážku rozhodnutej veci, oprávnený má stále možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie a ak súd na základe opätovného návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii ostávajú zachované a oprávnený má nárok aj na náhradu súdneho poplatku za nový návrh. Z tohto hľadiska nie je podľa názoru súdu zákon retroaktívnym, nenaruša právnu istotu oprávneného a taktiež neporušuje jeho právo vlastníť majetok. Zákon tak nie je v rozpore s Ústavou a už vôbec nie preto, že podmienky a lehoty na podanie nového návrhu sa môžu javiť ako komplikované. Sú rovnaké pre všetkých oprávnených, ktorí sa tak rozhodnú a rozhodne nie sú nesplniteľné ani pre oprávnených, ktorí vystupujú vo väčšom množstve exekúcií. Pokiaľ podľa zákona oprávnený nemá nárok k na náhradu trov spojených s podaním nového návrhu s výnimkou súdneho poplatku a pokiaľ oprávnený má nahradiť paušálne trovy, tak takéto ustanovenia tiež nie sú v rozpore s Ústavou a zjavne tam, kde nebolo minimálne po dobu 18 mesiacov nič vymožené, pričom exekútor si svoju prácu urobil a vynaložil vlastné prostriedky na jednotlivé úkony, tak je logické, aby oprávnený znášal takéto trovy tak, ako pri zastavení exekúcie pre nemajetnosť. To, že nemajetnosť neposudzuje súd, ale je stanovená zákonná fikcia za splnenia konkrétnych podmienok, nie je v rozpore s Ústavou, naopak, takéto definovanie starých exekúcií zreých na zastavenie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je prvkom vnášajúcim do exekúcií právnu istotu, hospodárnosť a zefektívnenie

exekučných konaní, pretože za splnenia rovnakých podmienok je zastavená každá jedna exekúcia spĺňajúca stanovené podmienky a eliminuje sa do značnej miery rôzny postup exekútorov a exekučných súdov v obdobných veciach.

24. Pokiaľ ide o paušálne trovy exekúcie, tak vo vzťahu k nim sú námietky neprípustné a pokiaľ oprávnený namieta protiústavnosť aj tých častí zákona, ktoré riešia paušálne trovy, tak ani s týmto názorom sa súd nestotožňuje, pretože aj doposiaľ boli oprávnení v exekúciách povinní znášať trovy v prípade zastavenia exekúcií pre nemajetnosť povinného, pričom vyhláškou bola stanovená minimálna odmena exekútora, ktorý mal okrem toho nárok na ďalšie náhrady a stanovené paušálne trovy sa súdu javia primerané a proporcionálne vo vzťahu nárokov a ochrany vlastníckych práv exekútora a oprávneného.

25. Pokiaľ ide o predĺženie premlčania, tak ani tu súd nevidí rozpor s ústavou, pretože sa predlžuje premlčacia doba, ktorá ešte neuplynula a nejde o určenie novej premlčacej doby po uplynutí predchádzajúcej. Okrem toho táto okolnosť nie je podstatná pre aktuálne rozhodnutie. Rovnako to platí aj o tom, že v prípade podania nového návrhu na vykonanie exekúcie bude môcť iný exekučný súd znovu posudzovať návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Tu súd zdôrazňuje, že takéto ustanovenie nemôže byť v rozpore s Ústavou, pretože aj v doterajších exekúciách, prebiehajúcich podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, bolo povinnosťou exekučných súdov skúmať exekučný titul aj v ďalšom priebehu exekúcie, a zároveň povinnosť súdu ex offo zastaviť exekúciu, ak sa rozhodnutie predložené ako exekučný titul dosiaľ nestalo vykonateľným alebo tu bol iný dôvod, a to aj z hľadiska exekučného titulu, pre ktorý bola exekúcia neprípustná.

26. Vedená exekúcia spĺňa zákonnú definíciu starej exekúcie a táto bola zo zákona č. 233/2019 Z. z. zastavená z dôvodu, že bola splnená jedna z podmienok uvedená v ustanovení § 2 ods. 1 zákona, a preto súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Oprávnený podal proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie námietky z dôvodu rozporu upovedomenia so zákonom, no súd žiaden rozpor upovedomenia o zastavení starej exekúcie nezistil, a preto vyhodnotil námietky oprávneného proti upovedomeniu za nedôvodné a zamietol ich.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.